

Kauza Gorila je o brutálnej korupcii za druhej Dzurindovej vlády

- CZ24 News | 22. října 2019

Na nahrávke sa napríklad hovorí, ako sa schválilo v súvislosti so Slovenskými elektrárnami 170 miliónov korún na informačný systém GovCO a 21 miliónov ako provízia.

Kauza Gorila je o brutálnej korupcii za druhej Dzurindovej vlády. Stačí si pozrieť prepis nahrávok z konšpiračného bytu a najnovšie aj vypočúť nahrávky. Dominujú hlasy podobné hlasom šéfa Penty Jaroslava Haščáka, exministra Jirka Malchárka a Anny Bubeníkovej, ktorá bola vo Fonde národného majetku za Dzurindovu SDKÚ.

Penta všetko odmieta a po právnej stránke je to už, zdá sa, nepriestrelné. Po politickej nie. Bubeníková bola mimoriadne bystrá, pribojná, šarmantná a rafinovaná pravá ruka Ivana Mikloša, ktorý cez ňu vedel sklbiť rezort financií s tokmi privatizačných súm. To sa vedelo.

To, čo sa v rokoch 2005 a 2006 nevedelo, je, že tam mali lietať za privatizačné kšefty vysoké úplatky. Na nahrávke sa napríklad hovorí, ako sa schválilo v súvislosti so Slovenskými elektrárnami 170 miliónov korún na informačný systém GovCO a 21 miliónov ako provízia. Provízie sa spomínali i v súvislosti s plánovanou privatizáciou teplární či Stredoslovenskej energetiky.

Aj novinári vtedy plávali len po povrchu. V Gorile sa napríklad spomína, ako sa mal univerzitný profesor ekonomického smeru sťažovať, že ho v denníku Pravda ako člena dozornej rady Bratislavskej teplárenskej spájajú s Pentou. Udalosť sa naozaj stala a profesor z teplárne napokon odišiel. Minister Malchárek vtedy povedal: *„Nepoznám ho, dostal sa mi s inými ľuďmi do balíka, ktorý mi pripravili poradcovia.“* Malá epizódka v obrovskej hre, ktorá sa diala v pozadí...

Mohol Mikuláš Dzurinda ako predseda SDKÚ a premiér nevedieť o obrovskej korupcii, ktorá sa mala diať na ministerstvách a v štátnych podnikoch? Stál na čele krajiny, mal pod sebou všetky zložky vrátane tajných služieb. Navyše, ak nahrávky Gorila spravil v konšpiračnom byte príslušník Slovenskej informačnej služby na základe súhlasu nadriadených aj súdu. Je nad slnko jasnejšie, že kto niečo v krajine znamenal, musel o tom vedieť.

Pokiaľ ide o súčasnosť, je zlyhaním orgánov činných v trestnom konaní aj súdnictva, že doteraz nevieme, čo je v Gorile pravdivé a prečo jej aktérov nepostihol trest. Presah z trestnoprávnej do politickej roviny sa ponúka v osobách, ktoré išli s SDKÚ a stále sú aktívne. Terajší šéf strany Spolu Miroslav Beblavý bol v spomínanom čase ako nominant SDKÚ štátnym tajomníkom rezortu práce. Dnes tvrdí, že o korupcii nevedel. Gorila sa prevalila na verejnosť v roku 2011 a aj Mikloš vtedy tvrdil, že o tom počuje prvýkrát. No iste...

Ale späť k Beblavému. Napriek zverejneniu Gorily v roku 2011 v parlamentných voľbách v nasledujúcom roku účelovo kandidoval za SDKÚ. Išlo mu zjavne o osobný prospech a bral pošpinenú stranu ako výťah do Národnej rady.

To, že Beblavý teraz hovorí „ja nič, ja muzikant“ a ukazuje, že v konšpiračnom byte bol predseda Robert Fico, znie pochybne. Ak tam Fico ako opozičný politik bol, v Gorile pôsobil ako politický začiatočník, ktorý odmietal ísť do zdravotníctva. Ak tam bol za Smer financmajster, pôsobil v Gorile tiež ako začiatočník, ktorý ani nevie, ako prijať príspevok pre stranu. Súvislosti so Smerom v Gorile majú určitú váhu. Gorila je však o obrovskej korupcii za vlády Mikuláša Dzurindu.